

Siedem

CENA POJEDYŃCZ. EGZEMPL. 8 GROSZY
W NIEDZIELĘ 10 GROSZY

groszy

DZIENNIK ILUSTROWANY DLA WSZYSTKICH
O WSZYSTKIEM.

WIADOMOŚCI ZE ŚWIATA - SENSACYJNE POWIEŚCI.

ROK III.

PONIEDZIAŁEK, 24 WRZESNIA 1934

NR. 263

WALKA ROZPOCZĘTA

Balony wystartowały do zawodów o puchar Gordon-Bennetta

Warszawa, 23. 9. Tel. wł.
W niedzielę odbyło się otwarcie zawodów o puchar Gordon Bennetta. Publiczność warszawska zebrała się tłumnie na lotnisku. O godz. 4 po południu rozpoczęły się pierwsze wzloty.

Pierwszy startował balon „Warszawa”, którego załogę stanowią pp. Burzyński i Zakrzewski, następnie startował niemiecki balon „Stadt Essen”. Jako trzeci wzbił się w górę czeskosłowacki balon „Bratislava”. Kolejność startu balonów nie uległa większym zmianom. Około godz. 6 w powietrzu unosiło się już 16 balonów.

Nie wystartował balon hiszpański, gdyż aeroklub francuski nie zgodził się na przypuszczenie go do udziału w zawodach z względu na to, że lotnicy zgłosili się zbyt późno.

Balon „Toruń”, którego załogę mieli stanowić 2 Francuzi, pp. G. Ravaine i R. Deguy, podczas napełniania powłoki gazem wymknął się z rąk trzymających linę i wzbił się w powietrze. Wobec tego lotnicy francuscy zamierzają startować na balonie hiszpańskim, który sobie wypożycza. Pogoda była dobra. Wiatr był północny do wysokości 1.500 metrów z

Balon „Warszawa”, którego załogę stanowią kpt. Burzyński i por. Zakrzewski.

szybkością 10 — 12 mtr. na sekundę. Na wysokości mniej więcej 2.500 m. był wiatr północno-wschodni z szybkością 8—10 m. na sekundę.

Biorąc pod uwagę kierunek wiatru należy przypuszczać, że balony będą unosiły się w kierunku Królewca lub Kłajpedy. Lot ponad morzem Bałtyckim będzie bardzo ryzykowny, gdyż w razie zepsucia się balonu lądowanie na pełnym morzu jest niemożliwe. Ci lotnicy, którym uda się przedostać poza morze Bałtyckie wylądują w Szwecji albo Norwegii.

Na uroczystość otwarcia zawodów przybyli licznie zgromadzeni przedstawiciele władz, oraz korpusu dyplomatycznego. Imieniem ministerstwa komunikacji otwarcia zawodów dokonał wiceminister Piasecki, który podkreślił, że zwycięstwo polskiej załogi balonowej w roku 1933 w Chicago sprawiło, iż Polska spełnia dziś zaszczytny obowiązek gospodarza i życzył wszystkim zawodnikom osiągnięcia jaknajlepszych wyników.

Do godz. 8 wieczorem nie nadeszły żadne wiadomości o balonach. Jest bardzo prawdopodobne, że balony nie będą widoczne w nocy, aczkolwiek na każdym balonie ma się znajdować latarnia.

„Ujednostajnienie” protestantyzmu w Trzeciej Rzeszy

Berlin, 23. 9. (Tel. wł.)

W Berlinie obraduje państwowy kongres „Niemieckich Chrześcijań”. Stanowi on do pewnego stopnia zakończenie akcji zmierzającej do „ujednostajnienia” niemieckiego protestantyzmu. Jest to kongres narodowych socjalistów, którym partia powierzyła propagandę wewnątrz Kościoła ewangelickiego. Przy pomocy partii „niemieccy chrześcijanie” potrafiliby usunąć wszystkich kierowników Kościoła, hołdujących dawnemu kierunkowi i zastąpić ich przez pastory hitlerowskich. W ten sposób powstały nowe władze kościelne.

Niemniej jednak, kongres obraduje wśród wielkich trudności zarówno wewnętrznych jak i zewnętrznych. Dowodzi tego tak rozwój sytuacji na terenie Kościoła jak i liczne wypadki rozwiązania miejscowych grup „Niemieckich Chrześcijań”.

Zewnętrznie kongres nie różni się niczym od innych manifestacji partyjnych. Na sali zasiadają liczne brunate mundury.

W niedzielę odbyły się uroczyste nabożeństwa, wprowadzające biskupa Rzeszy. W ten sposób chciano postawić przed faktem dokonanym te kościoły krajowe i tych wiernych, którzy dotychczas pastora Muellera nie chcieli uznać za głowę niemieckiego kościoła ewangelickiego.

Berlin, 23. 9. (Tel. wł.)

„Berliner Tageblatt” donosi, że saksońskie ministerstwo oświaty wydało rozporządzenie w sprawie uczęszczania dzieci szkolnych na naukę religii. Rozporządzenie to pozostawia rodzicom całkowitą

swobodę co do niepsyłania dzieci na lekcje religii i zniósł wszelkie z tego tytułu nałożone kary. Dziennik stwierdza ponadto, że również władze sądowe w Prusach w niektórych wypadkach stanęły na stanowisku, że rodzice są uprawnieni do zrezygnowania z nauki religii w szkole dla swych dzieci. Nadmienić należy, że dotychczasowa ustawa szkolna nakłada obowiązek na rodziców i dzieci co do uczęszczania na lekcje religii.

Zbrodniarz Lange zachowuje w więzieniu kamienny spokój

Syn jego płacze i modli się

Poznań, 23. 9.

Potworny morderca Lange zdaje się być przekonany, że prędzej czy później czeka go stryczek. Zachowuje się więc w swej celi więziennej zupełnie spokoj-

nie, nic go nie obchodzi. Nie znosi gazet. Namietnie czyta natomiast książki, które otrzymuje z biblioteki więziennej. O ile ojciec jest w więzieniu zupełnie opanowany, o tyle syn jego jest zu-

pełnie złamany. Płacze i często modli się.

Mimo spokoju, jaki zachowują władze, nieomal codziennie odbywają się konfrontacje w więzieniu. Wiele osób z różnych stron przewinęło się przed Langem. Niewątpliwie konfrontacje te przyniosą szereg ważnych szczegółów, które jednak muszą aż do ukończenia śledztwa trzymać być w tajemnicy.

Sąd Okręgowy w Poznaniu zwrócił się ostatnio do Brukseli, aby przesłuchać Franciszka Jenkego, byłego narzeczonego w tajemniczy sposób zaginionej Gromadzińskiej. Lange, jak swego czasu donosiliśmy, twierdził, że Gromadzińska wyjechała do Belgii, do swego kochanka. Poszlaki wszelkie wskazują jednak na to, że raczej padła ona ofiarą Langego.

W ciągu kilkutygodniowego śledztwa władze nagromadziły bardzo wiele materiałów, który się jeszcze kompletuje. Wedle wszelkiego prawdopodobieństwa, rozprawy przeciwko mordercy Langemu i jego współnikom nie należy się spodziewać przed końcem października, a bardzo możliwe, że jeszcze później.

Kto będzie wojewodą poznańskim?

Poznań, 23. 9.

W poznańskich kołach, zbliżonych do sfer prorządowych, krąży pogłoska, że przewidziany pierwotnie na stanowisko wojewody poznańskiego pułk. Bociański, rodem z Pleszewa, a obecnie komendant szkoły podchorążych w Ostrowie — Komorowie pozostanie na swym stanowisku, na życzenie marsz. Piłsudskiego. O ile pogłoska ta okaże się prawdziwą, wtedy na stanowisko wojewody poznańskiego wyznaczeni zostaną inni kandydaci.

Kto zaabonuje

„Siedem Groszy”

od 1 października b. r. otrzyma

bezpłatnie
początek naszej niezwyklej powieści p. t.**„ŚPIEWACZKA LUDOWA”**

Gazetę naszą zamawiać można u kolporterów, we wszystkich urzędach pocztowych lub wprost w Administracji.

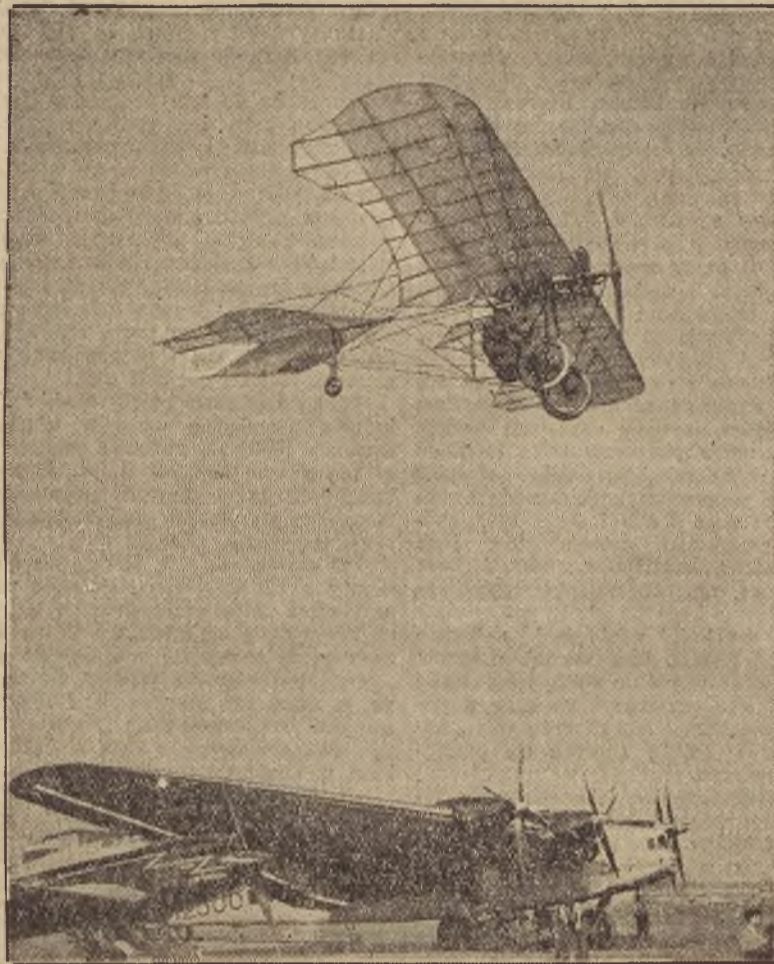
Nowa pożyczka wewnętrzna na pokrycie deficytu budżetowego

Warszawa, 23. 9. (Tel. wł.)
Jak już donosiliśmy, poszczególnie ministerstwa zajęte są przygotowaniem projektu preliminarza budżetowego na rok 1935-36. Tymczasem w ministerstwie skarbu odbywają się narady nad szeregiem projektów, dotyczących sposobu pokrycia deficytu budżetowego w przyszłym roku budżetowym. Pożyczka Narodowa, której wpływy służyły na pokrycie m. in. deficytu budżetowego za bieżący rok budżetowy pozostawi do dyspozycji rządu z jakich 20 do 30 milionów zł. na przyszły rok budżetowy. Jest to oczywiście zbyt mało, wobec możliwych rozmiarów niedoboru budżetowego.

W związku z tem rozważane są rozmaite sposoby pokrycia tego deficytu, przyczem głównie ma się na myśli nowe pożyczki wewnętrzne. Ogłoszona w połowie września druga pożyczka budowlana na sumę 100 milionów zł. należy do jednego z sposobów mających umożliwić rządowi utrzymanie równowagi budżetowej w roku przyszłym. Poza tem rozważana jest koncepcja wypuszczenia nowej pożyczki wewnętrznej, premjowej na sumę 50 milionów zł., przyczem ministerstwo skarbu liczy się z tem, że taki papier oparty na premjach znajdzie w spo-

łeczeństwie chętnych nabywców. Poza tem, jak już donosiliśmy, rozważany jest projekt emitowania renty dożywotniej na sumę 200 milionów zł., przyczem procent

miałyby wynosić 4 do 5 rocznie. Renta ta miałaby być wykupiona przez zakłady ubezpieczeń społecznych w miarę wolnych kapitałów jako lokata.

Na lotnisku Adlershof-Johannisthal w Berlinie odbyło się historyczne widowisko lotnicze. Mianowicie lotnik Hans Grade wystartował na swoim jednopłatowcu z przed 25-ciu laty. Ilustracja przedstawia dwie generacje samolotów. U góry samolot Hansa Gradego z przed 25 laty, a u dołu 4-ro motorowy samolot najnowszej konstrukcji.

48.000 kombatantów w Lourdes

Parыз, 23. 9. Tel. wł.

Do Lourdes przybyła międzynarodowa pielgrzymka b. kombatantów. Zjechało około 8.000 cudzoziemców, wśród których również delegacja z Polski i blisko 40.000 Francuzów. Ogólną uwagę zwraca bardzo liczna delegacja niemiecka. Arcybiskup Birmingham i biskup Thomas w asyście 5 biskupów, należących każdy do innego narodu odprawili mszę polową za spokój dusz wszystkich poległych w wojnie.

Przed zmianą rządu w Jugosławii

Parыз, 23. 9. (PAT.)

Z Białogrodu donoszą, że w najbliższym czasie należy oczekiwać zmian w gabinecie jugosłowiańskim. Premierem ma zostać dotychczasowy minister spraw zagranicznych Jewitcz.

Sąd na sen. Wzrostkiem

Warszawa, 23. 9. Tel. wł.

Prezjdjum Bloku Bezpartyjnego wystало senatorowi Wzrostkowi wezwanie na rozprawę sądu klubowego, która odbędzie się w środę, dnia 26 września br. Rozpatrywane będą zarzuty, postawione sen. Wzrostkowi przez prezydenta miasta Warszawy, p. Starzyńskiego, na tle głośnej sprawy dzierżawy gmachów szkolnych.

Po strasznej katastrofie w Rudzie Śląskiej

Sześć ofiar katastrofy zmarło

W niedzielnym numerze naszego pisma donosiliśmy obszernie o strasznej katastrofie, jaka wydarzyła się w ub. sobotę w godzinach rannych na haldzie kop. „Wolfgang - Wawel” w Rudzie Śl., kolonja Karol Emanuel. Jak nas informują, pociągnęła ona za sobą duże żniwo śmierci. Początkowo określaliśmy liczbę poparzonych na 44 osób. Jak się jednak obecnie dowiadujemy, liczba ta wzrosła o dalszych 6 osób, tak, że do

tej pory stwierdzono 52 poparzonych. W opiece domowej znajduje się kilkadziesiąt dalszych, jednakże lżej rannych, którzy nie zgłosili się w policji wzgl. w szpitalu.

Z 52 poparzonych, 43 znajduje się w opiece lekarskiej w szpitalach w Nowej Wsi, Bielszowicach i Nowym Bytomiu. Jedynie 9 lżej poparzonych oddano pod opiekę domową. W nocy z soboty na niedzielę zmarło 6 osób. W szpitalu w

Nowym Bytomiu zmarli: śp. Marja Łakoma, Florentyna Mierzwa i Ryszard Frysztański, zam. w Bielszowicach. W szpitalu w Bielszowicach zmarli: śp. Wilhelm Pilarski, Józef Grabiński, zam. w Nowej Wsi, oraz robotnik kop. „Wolfgang - Wawel” w Rudzie, śp. Józef Suchanek z Rudy. Umierali oni wśród straszliwych boleści. Jak nas wreszcie informują, stan zdrowia kilku dalszych chorych jest beznadziejny, tak, że należy się spodziewać dalszych zgonów. (ok)

Humor

ZE SWIATLEM.

— Czy w cenie pokoju uwzględnione jest także światło?

— Owszem, światło dzienne, za elektryczność płaci się osobno.

MEDYCYN.

Pan Heljodor udał się do doktora. Lekarz zbadał go skrupulatnie i oświadczył:

— Hm... niedobrze jest z panem!... Operacja jest konieczna!

— A ile to musi kosztować?

— Trzysta złotych.

— Niestety, nie mam tyle pieniędzy.

— Może pan pożyczyci u kogo?

— Nie mam zupełnie do kogo się zwrócić.

— Ha, trudno, wobec tego spróbujemy dać panu na przeczyszczenie!

NIE WARTO.

Państwo Ciuncialsy siedzą w kinie. W pewnej chwili pani Ciuncialska skarży się mężowi:

— Ten pan, co obok mnie siedzi, ciągle szczypie mnie w kolano! Przesiądźmy się!

— Nie warto! — odpowiada mąż. — Jak tylko zrobi się widno, to on ciebie zobaczy i pójdzie sobie!

TU WYCIĄCI

— 76 —

wać co wieczór, aby zarabiać jak najwięcej złota!

— Ależ pani droga...

— Nie, nie! — przerwała żywo. — Ja wiem, jakie mam obowiązki! Dlatego też błagam pana, pozwól mi przyjąć wezwanie Wielkiego księcia Konstantyna! Żąda on, abym wystąpiła trzy razy w Warszawie, ofiaruję mi gościnność w zamku królewskim i za każdy wieczór tysiąc guldenów! Pomysł pan tylko, za te pieniądze mogę nająć trzech agentów, którzy będą szukać Henryka!

— Więc pani chce doprawdy odbyć tę daleką i niebezpieczną podróż do Warszawy? — rzekł Rajmund smutnie. — Chce się wystawić na rozmaite przykrości i trudy...

— Ja się niczego nie boję! Co mi tam może grozić? Walenty pojedzie naturalnie ze mną, a zresztą Bóg mnie też nie opuści! Nie jest to prawdziwie cudownym zrządzeniem losu, że wezwanie wielkiego księcia nadeszło prawie w chwili, w której się dowiedziałam, że prawdopodobnie Rosjanie znaleźli Henryka i zabrali go z sobą. Ach, głos jakiś wewnętrzny mówi mi: idź do Warszawy, tam go znajdziesz! — Błagam pana na wszystko w świecie, pozwól mi tam jechać!

— A ja radzę pani z szczerego serca, nie jedź tam! Nie daj się łudzić złotem, jakie ci książę ofiaruje — mam takie przecucie, że cię tam nieszczęście spotka!

— Boże Wielki! Co ja mam robić! — jęknęła Teresa, załamując ręce.

— Zostań pani tutaj, tu jesteś pod moją opieką. Bóg mi świadkiem, że kocham cię, jak kochałbym córkę, albo jak siostrę, gdybym je posiadał.

mi tyle, że mogę siebie i moją rodzinę dostatecznie wyżywić!

— Więc czegoż chcecie? — zawołała Teresa zaciekawiona.

— Znalazłem niedawno nad brzegiem Dunaju ten oto pierścionek. Znasz go pani?

Mówiąc to, wyjął rybak z kieszeni skromną, złotą obrączkę i podał ją Teresie.

— Mój pierścionek! — krzyknęła młoda dziewczyna, porywając obrączkę. — Mój pierścionek! Dałam go Henrykowi tego dnia, gdyśmy się zaręczyli! Boże Wielki! Skąd on się tu wziął! Jest to pamiątka po mojej matce, wewnątrz jest nawet wyryte nazwisko Krones!

— Tak! — odrzekł rybak. — I właśnie dlatego, że nazwisko to przeczytałam, postanowiłem, będąc w Wiedniu, za sprawunkami, oddać zgubę właścicielce!

— A skąd znacie nazwisko tej pani? — zapytał Rajmund.

— Mój Boże, toć człowiek czyta czasem gazety. I zawsze tam tak dużo o panie Krones! Nie sztuka więc znać to nazwisko, nie prawdaż?

— Mój pierścionek! — szeptała Teresa ze łzami w oczach. — Widzi pan, — rzekła do dyrektora — umarły przysłał mi swoje ostatnie pozdrowienie! Jest to jedyny podarunek, jaki odemnie otrzymał. Jakże jestem szczęśliwą, że nie dostał się w niewłaścive ręce!

I przycisnęła skromną obrączkę gorąco do ust. Rajmund zaś ujął jej rękę i uściśnął serdecznie.

— I mówię pani teraz jeszcze do Henryku, jak o umarłym? — zawołał wzruszony. — Czy pier-

— 73 —

